

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 155 |

פרשת חיי שרה תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת חיי שרה

וה' ברך את אברהם בכל (כד, א). ואמרו במדרש (ילק"ש כד) **בת היה לאברהם ובכל שמה**. 'בת' לשון מדה כמו 'ובת צדק יהי לכם' (יחזקאל מה, י) - היינו אברהם היה מלומד במדת ההסתפקות, שמעולם לא היה נחסר לו דבר מה, אך שהיה התנהגות של השם יתברך אתו היה הכל טוב לפניו והסתפק בזה לטובה.

(הרה"ק הר"מ מקוברין זצוק"ל - אמרות משה)

וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמאיני נא מעט מים מכדך (כד, יז). וברשי, לפי שראה שעלו המים לקראתה. מרגלא בפומיה של הגרי"ז הלוי מבריסק, לחזור בשם הרה"ק רבי אהרן מקארלין זי"ע, שהקשה, דלאחר שאליעזר ראה את גודל הנס שהמים עלו לקראתה, מדוע לא הסתפק במופת המופלא שראה ועדיין עמד על דעתו ובחן אותה. ותירץ הרה"ק, כי אליעזר שהיה נאמן ביתו של אברהם אבינו, וראה שם איך שיסודות הבית בנויים על עמודי החסד, רצה לוודא שגם רבקה מצוינת ומיוחדת במדת החסד, כיון שזה עיקר העיקרים בביתו של אברהם אבינו. ומדה זו לא היה יכול לדעת כי אם על ידי שניסה אותה בבקשו הגמאיני נא מעט מים.

(ע"פ 'לב ישראל' להגה"צ רבי ישראל גרוסמן זצ"ל)

לא אוכל עד אם דברתי (כד, לג). לכך לא רצה אליעזר להפסיק בדברים אחרים רק הדיבורים שמסר לו אברהם, שבדיבורים של אברהם הי' בהם כח שהיה בתואל מוכרח להסכים ולומר מד' יצא הדבר, ואחר כך כשחזר בדעתו היה מה שהיה, ומחמת שאליעזר הוא דמשק שהי' דולה ומשקה הי' יודע הסוד הזה, מה שאין כן גחזי, ידוע הוא בכל מקום שהלך בשעה ששלחו אלישע הוא אומר שהוא הולך להחיות את המת לא שמר הדיבורים והכניסם במקומות אחרים לכך לא פעל.

(בית אהרן ל')

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

אברהם אבינו

סיפר לי מורי ורבי הרב החסיד מ' צבי הירש אבד"ק מאסט, איך ששמע מפה קדוש הרב הצדיק מ' שלמה מקארלין בשבת פרשת חיי שרה, שאמר בסעודה שלישית על פסוק ויאמר עבד אברהם אנכי (בראשית כד, לד), כי מדתו של אברהם היה שהיה מחזיר בכל המקומות וצוח "אנכי", היינו שהיה מגלה אלקות שהוא הפסוק ראשון של עשרת הדברות, והודיע לכל שיש אלקי עולם וכל עבודתו בעולם הזה כל ימי חייו היה רק זאת, נמצא עבדו נאמן ביתו שהיה רגיל בזה כל היום לשמוע רק טוב, כשבא לאיזה מקום גם כן היה מספר תיכף מזה, ויאמר אליעזר "עבד אברהם" היינו העבדות של אברהם, הוא "אנכי" - שהוא מגלה אלקותו יתברך בכל מקום ובכל עת.

(ספר דבש השדה)

עיטורי קדוש

מביאים התעוררות גדולה להעיר לב אנשי יראי השם. כי כל צדיק יש לו דרך אחר לעבודת הבורא, ויש הרבה דרכים. והשומע זאת ננס לבו בקרבו, ומקבל על עצמו גם כן לעבוד את הבורא בהשתוקקות חדש. על פי דברי רבינו הג"ל מובן איך למד רבי אחא מזה שיפה שיחתן של עבדי אבות וכו', כי אליעזר עבד אברהם באומרו "עבד אברהם אנכי" הרי דיבר סיפורי צדיקים, כי סיפר מעבודת אדונו אברהם.

אברהם ואבימלך

על פי הדברים האלה מבאר בעל הדבש השדה גם את שיחתו של אברהם אבינו עם אבימלך בפרשת וירא. דכתיב שם "ויאמר אברהם 'אנכי' אשבע", כי דרכו של אברהם בכל עת ובכל מקום, היה להלהיב לבבות כאש בוער בתיבת "אנכי" ה' אלקיך. לכך כששמע אבימלך את תיבת "אנכי" נתפעל מאוד ונתבער בקרבו כמו אש להבה, כי מעולם לא שמע דיבור כזה, ומיד השיב לו על דרך זה וכדכתיב שם "ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה כו' וגם 'אנכי' לא שמעתי בלתי היום".

פרסום אלקות

הנה ידוע שכל עבודתו של אברהם אבינו ע"ה בכל ימי חייו, היתה להשריש אמונה בלב כל באי העולם, ולמטרה זו הלך אברהם לכל באי עולם והודיע לכולם שיש אלקים בעולם וצריכים הם לזכור ממנו בכל עת ובכל שעה. ובזה מבאר רבינו את דברי אליעזר שאמר "עבד אברהם אנכי", כלומר שעבודתו של אדונו אברהם היא לפרסם "אנכי" כלומר מה שכתוב "אנכי ה' אלקיך" והיינו לגלות את אלקותו יתברך בכל מקום.

יפה שיחתן

בספר דבש השדה הג"ל מבאר באמרה זו את דברי חז"ל במדרש (מובא גם ברש"י): "אמר רבי אחא, יפה שיחתן של עבדי אבות לפני המקום מתורתן של בנים, שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה, והרבה גופי תורה לא נתנו אלא ברמיזה", ע"כ. והוא על פי דברי הבעל שם טוב וצללה"ה, שאמר, כשיושבים ביחד ידידים אהובים חסידים יראי השם, ומספרים מעשיות מצדיקים, היינו כל אחד מספר איך שעבד הצדיק הזה את הבורא ית', וזה מספר מצדיק זה עבודתו - זאת הוא נחשב לפני המקום כאילו למדו מעשה מרכבה, ע"כ. כי סיפורי צדיקים

הציון של הקדוש הזה - הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו (הרה"ק ר' אשר מטטאלין)

מתקשרים לצדיק רבי שלמה מקארלין, ונושעים כבחיים חיותו

מגוון אפשרות לשותפות בפעילויות הצדיק

הפצת מעיינות הצדיק · קירוב רחוקים בעיירת הצדיק · הכנסת אורחים בעירו של הצדיק

התקשרו עכשיו למרכז לודמיר - 04-30-10-900 | בעמדות נדרים פלוס' על שם 'לודמיר'

שילחו קוויטל לצדיק לברכה וישועה בכל העניינים

תמלון

אולם
הכנסת אורחים

בית רבינו

ימקה טוהר • בית הכנסת
קאטע שטיבל

הציון הקדוש
על הציון הקדוש חיה הוא
מתש כמו שעומדים לפניו
בחיים חיותו

רבי אחת בשנה

רבי נפתלי נעמד במרכזו של בית הכנסת ועטה לגופו 'קאפטן' קדוש של זקנו הרבי ר' אלימלך, הוציא מכיסו קופסת טבק כסופה והחל להכות עליה כשהוא מכריז: "דא איז דא א רבי! ווער וויל געהלפן ווערין?" [כאן נמצא רבי! מי רוצה להיושע?]

מילא הקהל את פיהם שחוק והשתעשעו למראה רבי נפתלי איך שהוא מחזק את הרבעים המסובבים על ערי הכפריים.

המשיך הצדיק במעשיו וקרא שוב ושוב על עצמו כי הרבי הגיע וכי ניתן לזכות לישועות מקיפות מעל לדרך הטבע, והנוכחים כולם צוהלים וצוחקים עוד ועוד. בין הקהל היה שמעון. שמעון זה אומלל גדול היה, כי לפני שלוש שנים לקתה רעייתו באירוע מוחי אשר גרם לה לשיתוק מלא ומיני אז שוכבת היא בייסורים גדולים במיטתה בלי יכולת לנוע.

בשונה מכולם היו פניו של שמעון רצינית ומבטו דרוך ביותר, והוא סימן בתנועות נחפזות אל בניו שייגשו אליו.

"לכו נא והביאו את אמא הנה אל חצר בית המדרש כשהיא במיטת חוליה! חושו והזדרזו כי עת רצון היא זאת!"

מיהרו הבנים ונשאו את אימם הכאוהב עד לחצר בית המדרש, ואז פרץ שמעון וקרא לעומת רבי נפתלי העומד כביכול מחופש לאדמו"ר, כשכאב רב שזור בקולו הרצוף:

"אני! אני רוצה להיושע!" קרא שמעון והצביע אל המיטה המוצבת בחוץ. אך יצאה לה בקשתו של שמעון מפיו ומיד נושע. רעייתו החלה לזוז ולנוע ותיכף נעמדה על רגליה בריאה כאחד האדם וחופשיה מכלי שיתוקה שהלך ואיבנו.

רעש גדול נעשה בליזענסק כולה, הקול הלך והתגלגל כרעם אדיר והשמועה התגלגלה מאוזן לאוזן כדליקת גדיש.

המונים צבאו באחת על פתח בית המדרש נדחקים לעברו של רבי נפתלי הקדוש להתברך מפיו בשעת הכושר הלזו.

אולם אז הפטיר רבי נפתלי ואמר:

"די לי, כבר מספיק התחפשתי", ויותר לא הסכים לברך.

למן אותו יום, היו עולים לליזענסק בכל שנה ביום הפורים אלפי ורבות יהודים מכל קצוות הארץ, כדי להיות סמוכים על שולחנו של רבי נפתלי הצדיק. באותו מעמד גדול, היה רבי נפתלי ניאות בכל שנה ושנה, לשמש במשך שתיים תמימות נדירות ויקרות מפז כרבי ופועל ישועות.

שורה ארוכה ומפוארת היתה משתרכת אז לפני הצדיק. שמעון של ברכותיו המיוחדות של רבי נפתלי יצאו למרחקים. יהודים רבים ידעו לספר ברגש ובדמעה על ישועות גדולות מעל דרך הטבע שחזו במו עיניהם עת היה רבי נפתלי מברך את הקהל ביום הפורים.

יהודים אילמים ניגשים היו אז במשתה היין הנורא, רבי נפתלי מברכם, והנס גדול קורה, האילים פותח את פיו ומדבר כאחד האדם, חולים אנושים נעשים בריאים ושלמים, וכך כל הצריך לישועה זוכה לה ביום גדול זה בוכות הצדיק הקדוש.

ריח עז של יין נושן היתמר בחלל בית המדרש, אוירת יום הפורים שורה באוויר ומורגשת היטב בין כתלי בית החסידים בעיר הקדוש לזענסק, המקום בו התפלל ועבד את קונו אור העולם הרבי ר' אלימלך מליזענסק, ואחריו בנו רבי אלעזר מי שכתב את ספרו הקדוש ומלכו 'נועם אלימלך'.

כבר הסתלקו שני הצדיקים לעולמם, ועדיין חלק מיושבי בית המדרש הזקנים זוכרים אותם היטב ובלבדם חקוקה עבודת קדשם אשר חזו.

כעת יושב בראש המסובים הנכד רבי נפתלי מליזענסק, מגדולי תלמידי הרבי הקדוש מראפשיץ. יושב הוא בראש קהל המתאספים וכולם מטים אונם לשמוע דבריו ושפר אמריו. אולם כ'רבי' ממש אין ר' נפתלי חפץ לשמש והוא עומד בסירובו העיקש שלא להיקרות כך ושלא ינהגו בו יראת כבוד ושאר גינונים כפי שנהגו באבותיו. בענותנותו הרבה ובשפלותו הרגיש עצמו כשווה בין שווים ושינן וקרא שוב ושוב 'אינני רבי, כי אם יהודי פשוט'.

מדי שנה בליזענסק בעיצומה של סעודת פורים רבתי, כטוב ליבם של בני העיר ביין וכעלוץ ליבם מציאותו של היום הקדוש, היו מופיעים ובאים הפארשטעלערס.

אותם פארשטעלערס - 'המחופשים', כשמש כן הם, עוטים היו על עצמם בגדים שונים ומשונים, חליפות הדר וגלימות מלוכה, כובעים רחבים או מחודדים, ושאר מיני לבוש בלתי רגילים, והיו ניצבים בפני הציבור ומבדחים אותם כהוגן בכל מילי דבדיחא וחדווה.

באותה שנה ישבו קהל עדת ליזענסק והמתינו בציפיה רבה לפארשטעלערס שיבואו לשמח ולהרנין. המתינו והמתינו אך עדיין בוששים הם מלבוא. נתאחרה כבר השעה מאוד, עד שהבינו כי כנראה חל עיכוב כלשהוא בזאת השנה, המונע מהפארשטעלערס לערוך את מעמד השמחה.

"גו! היכן הם הפארשטעלערס", בירר הצדיק רבי נפתלי משכן בני הקהילה בכתפיהם באמרם כי איש אינו יודע מה עלה בגורלם של המחופשים המשמחים ואין מי שיידע מדוע בוששים הם מלבוא.

"אם כך", הרים רבי נפתלי את קולו תוך כדי שהוא עצמו מתרומם ונעמד על רגליו, "וועל איך מיר פארשטעלען! [אתחפש אני בעצמי!]"

באותם ימים מחזה נפוץ היה זה - אשר היו מגיעים ומופיעים אל ערים ומקומות מושבה של פשוטי העם, בניהם של קדושים עם קהל משמשים וגבאים. בהפתעה גמורה היו מגיעים והיה בן הקדושים ניצב בככרה של העיר ומברך את המון העם המבקש ישועה וברכה. לעיתים היו אלו באמת ובטחון צדיקים עליונים, ולעיתים היו אלו יהודים אשר אינם מורמים מעם כלל, אשר רק למטרת פרנסה וכלכלה באו, כדי להרוויח את דמי הפדיונות הנכבדים שיהודים תמימים הביאו להם.

נהוג היה שהאבאי יוצא היה לרחובות וסמטאות העיר, ומכה בידו על כלי תוך כדי שהוא מכריז על בואו של הצדיק לעיר שמעתה ועד שעה מסוימת ניתן להתברך מפה קדשו, כך ידעו התושבים על בואו של איש הפלא הצדיק.

ובחזרה אל בית המדרש בליזענסק בעיצומו של יום הפורים:

לכבוד הילולת רבי נפתלי בן רבי אלעזר מליזענסק - גלב"ע כ"ה חשוון תר"ה, טמון בליזענסק באוהל החיצוני בסמיכות לאוהל זקנו הקדוש הרבי ר' אלימלך. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן. (הסיפור ע"פ גליון ידעיהו).

ילדי רבינו שלמה

חידת השבוע

חידה: באיזה יום בשנה שמש רבי נפתלי מליזענסק כאדמו"ר?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחות הילדים - שלושה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגורל זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת תולדות

הזוכה לפרשת לה לה: יוסף ליגר, ירושלים

אוצרות ומשגים

צפורים, מים זורמים, אנשים משוחחים וילדים רכים עוללים - אך עיניו היו אטומות וחשוכות, וכמוהם גם לבו הדואב, הרצוף והשבור. ולא בכדי: חז"ל כבר אמרו שהעור חשוכה כמת.

ביום מן הימים לחשו ידיו הקרובים של אפרים על אָזנו:

"צדיק מפלא שוכן בתוכנו ושמו רבי שלמה מקארלין! הוא מרעיש את העולם במופתיו ובברכות פיו! סע אליו ואין ספק שתצא מן העוון! בזכותו של הצדיק תהיה אדם בריא ורואה ככלם!"

לבו של אפרים פעם בחוקה והוא החל להתכונן לקראת המסע אל חצרו של רבי שלמה מקארלין. ההמשך בעזרת ה' בשבוע הבא

הענין שענינו נפקחו (ב)

תקציר: יהודי שאינו נמנה על ערת החסידים נוהג היה לשתות 'לחיים' ביום הילולת רבינו שלמה מקארלין ולשוחח בדבקות גדולה אודותיו, זאת לאחר מעשה מפלא שחזה בצל הרבי במו עיניו.

...וככה היה המעשה הנורא שספר הגאון בעל התורת חסד מלובלין, משמו של היהודי הג'ז ר' אפרים:

שנים ארוכות של סבל היו מנת חלקו של אותו אפרים. למרבה הצער עור היה בשתי עיניו. לכל מקום היה זקוק אפרים למלגה אשר יתמך בו ויוליכנו למחוז חפצו. העולם כלו היה עבורו חשוך ואפל. לאָנְיו הגיעו קולות נפלאים של ציוצי

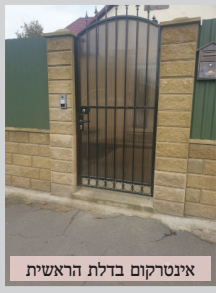
החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

השלמת מערכות האבטחה בבית רבינו

מרחוק בעת הצורך, וזאת בלי הצורך המסורבל של שליחת שליח מקומי, ובכך יוכלו המוני עמך בית ישראל, בכל ימות השנה, לעלות ברינה ושלווה לודמיר, אל רבינו הממתין לבניו אהוביו להעניק להם מאוצרותיו הגדולים כמו בחיים חיותו ולהמשיך עליהם את מופתיו האדירים שהוא מרעיש בהם את העולם היום הזה כבחיים חיותו.

בימים אלו הושלמה מלאכת התקנת מערכות המיגון והמצלמות בכל שטחי מתחם 'בית רבינו', כאשר נוספו מצלמות בטיחות נוספות במבואות ובשערי הבית, שיאפשרו בידי 'מרכז לודמיר' לאבטח את המתחם כולו ולדאוג כל העת לשלום העולים למקום בס"ד. המערכות החדשות יאפשרו גם כן לפתוח את דלתות הכניסה

אינטרקום בלתי הראשית

מצלמות האבטחה

האינטרקום במקוה